

در لزوم ارتفاع بیتین در مقامین

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب سی و دوم - صفحه 246

باب سی و دوم

در لزوم ارتفاع بیتین در مقامین

در کتاب مستطاب اقدس میفرمایند قوله تعالی: "وارفعنّ البیتین فی المقامین و المقامات الّتی فیها استقرّ عرش ربّکم الرحمن کذلک یا مرکم مولی العارفین." (بند ۱۳۳)

و در رساله سؤال و جواب نازل: "سؤال - از ارتفاع بیتین در مقامین و مقامات مستقرّ عرش جواب - مقصود از بیتین بیت اعظم و بیت نقطه است و مقامات دیگر باختیار اهل آن بلد است. هر بیتی را که محلّ استقرار شده مرتفع نمایند یا یک بیت را اختیار کنند."

مرکز میثاق جلّ ثنائه در لوح ملاً عبدالغنی اردکانی میفرمایند قوله جلّ ثنائه: "اما بقاع مقدّسه مستحقّ تعظیم و تکریمست زیرا منسوب بشخص جلیل. این تعظیم و تکریم راجع بروح پاک است نه جسم خاک. این محلّ وقتی کوی جانان بود و آن جان پاک در آن مأوی داشت لهذا عاشقان خاک آنکوی را کحلّ بینش نمایند ولی تعلق بتراب ندارد بلکه بفیض آفتاب نگرند. اما طلب عون و حمایت و حفظ و صیانت بجمالمبارک جائز نه و اگر دون آن باشد منتهی پرستش خاک گردد."

ORIGINAL